

Дівчата — на трактор!

Ми не повинні цуратись техніки. За кермо машин мають сісти комсомольці, люди гарячі, запальні. Треба сміливіше впроваджувати сільгосптехніку у виробництво, адже вона, і тільки вона є ключем до достатку.

О. В. ГІТАЛОВ.

В обкомі ЛКСМУ

Розглянувши звернення молодих механізаторів Олександри Корінецької, Олени Щабельської, Ольги Чубенко, Ліди Лабінської, Ліди Кравець до всіх дівчат-кукурудзіводів, тваринників, садівників, випускників шкіл області з закликом оволодівати технікою, бюро обкому ЛКСМУ постановляє:

1. Схвалити цінну ініціативу групи молодих механізаторів.
2. Зобов'язати райкоми комсомолу, первинні комсомольські організації колгоспів і радгоспів широко обговорити

це звернення серед молоді, всіляко сприяти дівчатам в оволодінні технічними знаннями. В училища механізації сільського господарства потрібно в першу чергу направляти дівчат, а також створити короткотермінові курси при відділеннях «Сільгосптехніка», тракторних бригадах і середніх школах.

Трактором повинна оволодіти кожна молода трудівниця ланів з тим, щоб за прикладом О. В. Гіталова вирощувати кукурудзу та інші культури без затрат ручної праці.

В ЦК ЛКСМУ

Про проведення комсомольського педильника по збору металевого лому

З метою надання практичної допомоги колективам підприємств Української РСР у виконанні соціалістичних зобов'язань по випуску чавуну, сталі і прокату, з 18 по 24 грудня ц. р. оголошується республіканський комсомольський педильник по збиранню металевого лому. Завдання по збиранню металому на час педильника в Кіровоградській області затверджено 700 тонн.

Обласним комітетом ЛКСМУ рекомендовано разом з господарськими організаціями і управліннями «Втормет» під час педильника широко розгорнути соціалістичне змагання за перевиконання річних державних планів по заготовці лому чорних і кольорових металів кожним підприємством промисловості, транспорту та будівництва.

В КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ФОНД імені ХХІІ з'їзду КПРС

У Дні всенародного патріотичного піднесення, викликаного звісткою про скликання ХХІІ з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, народилася і ця ініціатива. Члени завкомів комсомолу подали таку думку — повести боротьбу за економію, а заощаджені кошти внести в фонд, який назвати іменем ХХІІ з'їзду КПРС. Жваво відгукнулись на це молоді робітники усіх цехів підприємства. Першим підтримав нове починання деревообробний цех, де трудиться виключно молодь. В змагання вливались комсомольці цехів, молоді інженерно-технічні працівники. Виходячи з своїх можливостей, намітили розмір, якого повинен досягти цей фонд до кінця 1961 року — 10094 карбованців.

Діють комсомольські рейди, пости, на щиті з написом «Комсомольський сигнал» регулярно з'являються нові «Блискавки». Пост по використанню устаткування очолює молодий спеціаліст, технолог Євген Голембієвський. Помітять члени цього поста у цеху бездіяльний верстат або ж такий, що працює погано чи без повного навантаження — негайно повідомляють про це у відділ головного механіка. І там, прислухаючись до комсомольського голосу, вживають заходів.

Енергійно повів роботу і пост по використанню матеріалів, яким керує технолог Г. Погрібний.

По економії сировини, як і по інших виробничих показниках, особливо хороші досягнення у комсомольців деревообробного цеху. Із заощаджених матеріалів вони виготовляють товари широкого вжитку — меблі. Лише протягом цього місяця буде виготовлено 200 круглих столів.

Дуже відчутним внеском у фонд імені ХХІІ з'їзду є творчі знахідки наших молодих раціоналізаторів. Завжди в пошуках заводські винахідники. Віталій Січкач, Віктор Кривошея, Олександр Хом'яков, пропозиції яких дають значний економічний ефект. Здобивши раціоналізатором зарекомендував себе молодий виробничник Юрій Рукавцев, який у цьому році вніс рацпропозиції з загальним економічним ефектом у 800 карбованців.

А оце ще одну хорошу справу задумали комсомольці «Сільгоспдеталі» — організувати педильники по понадурочній праці за верстатами. Перший такий педильник відбудеться 24 грудня в механічному цеху. Зароблені гроші буде використано для проведення цікавих молодіжних вечорів, для наших потреб, зв'язаних з шефством.

Леонід ФЕНЬКО, секретар комітету комсомолу заводу «Сільгоспдеталь», м. Кіровоград.

Наступ триває

Усі колгоспники, ланкові-кукурудзіводи вже тепер почали боротьбу за врожай наступного року. Не відстає від інших і наша артіля імені Кірова. Ще з осені були виділені площі під качанисту. Зараз вони повністю удобрені: на кожному гектар в бригаді № 3, наприклад, вивезено 12—15 тонн перегною.

Турбуються наші механізатори не лише про вивезення добрив. Ними відремонтовано весь сільськогосподарський інвентар, квадратно-гніздові сівалки, культиватори. На сівбі кукурудзи буде зайнято 10 агрегатів, які вже готові до роботи.

Тепер найвідповідальніша робота — ремонт тракторів. Та наші механізатори вчасно справляться й з нею.

Д. АНДРОСОВИЧ, Колгосп імені Кірова Бобринецького району.

Резерви служитимуть виробництву

Матеріал рейдової бригади під заголовком «Неощадливі господарі», надрукований у нашій газеті від 29 листопада 1961 року, обговорювався на технічній раді заводу і в колективах цехів Гайворонського паровозоремонтного заводу.

Як повідомив редакцію начальник підприємства тов. Маханев, вже встановлюється верстат для різання жарових і димогарних труб. Начальника допоміжних цехів тов. Крижановського, з вини якого затримувалось встановлення верстата, попереджено.

Одержав попередження і майстер тов. Голобородько за недбале ставлення до деталей при розбиранні паровозів. Серед слюсарів розборочного відділення та серед робітників кузні ведеться робота з питань кращого використання відходів.

Додаткову оплату видано

29 листопада газета опублікувала кореспонденцію свого слескара «Дивна байдужість до молодих кукурудзіводів». В ній йшлося про те, що члени ланки Люби Черкес з колгоспу «Шлях до комунізму» Знамянського району за вро-

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V № 151 (502)

Неділя, 17 грудня 1961 р.

Ціна 2 коп.

ТОБІ ДОВІРИЛИ ТОВАРИШІ

ВІДБУЛИСЬ комсомольські конференції, на яких обрано новий склад районних і міських комітетів комсомолу.

Особистий приклад в роботі по здійсненню зобов'язань, ініціативність, організаторський талант, принциповість і велика людяність — ці риси повинні виховувати в собі юнаки й дівчата, що прийшли до керівництва комсомольськими організаціями міст і районів.

Як зразок поєднання особистої участі в боротьбі за виконання комсомольських зобов'язань з живою організаторською роботою серед молоді можна навести діяльність наших кращих членів обкому. Вдруге обирається в члени обкому ЛКСМУ Олександра Корінецька, трактористка колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району. Очолюючи комсомольську ланку, вона є маяком для кукурудзіводів району. Неодноразово Олександра виступала на пленумах обкому, на нарадах передовиків і своїм запальюючим словом, діловими пропозиціями мобілізувала молодь на трудові перемоги. А днями вона з групою інших механізаторів звернулася до всіх дівчат-кукурудзіводів області з закликом оволодіти технікою.

Повагою і авторитетом буде користуватись серед молоді і такий комсомольський ватажок, як кандидат в члени обкому ЛКСМУ Микола Бондар з колгоспу імені Шевченка Новгородківського району. Комсомольська совість підказала йому рішення піти на відставку ділянку виробництва, залишивши посаду агронома колгоспу, він взявся підняти одну з відсталих рілнничих бригад.

А яким організатором молоді може бути такий член обкому, як Аркадій Кримський з колгоспу ім. Калініна Ульяновського району? Комсомольці артілі сподівались, що молодий спеціаліст, людина з високою освітою принесе багато користі на посту секретаря комітету. З цих же міркувань обрали його і в члени обкому ЛКСМУ. Але як член обкому Кримський палець об палець не вдарив, а роботу первинної комсомольської організації розвалив, за що й одержав догану.

Якщо людина не забезпечує роботи на своїй безпосередній ділянці, з неї, безумовно, не виїде організатора. Цього не врахували в минулому році комсомольці Новогеоргіївського району, обравши членом РК ЛКСМУ і позаштат-

ним секретарем райкому Володимира Невкритого, який змінив декілька посад, не зумівши знайти себе на жодній з них. Довелось згодом на пленумі вивести його з членів райкому.

Члени райкому повинні бути першими провідниками в життя рішень і постанов райкому. І як можна сумістити з великим комсомольським довір'ям поведінку члена Новгородківського РК ЛКСМУ Л. Степанової, яка нехтувала зауваженнями бюро райкому, або члена Онуфріївського райкому ЛКСМУ Юрія Кузавки, який, будучи керівником лекторської групи, сам жодного разу не виступив перед молоддю і членами групи, не давав ніяких доручень.

Дійові, енергійні члени райкому в змозі забезпечити жваву роботу комсомольської організації, успішне виконання взятих нею зобов'язань. Потрібно, щоб вони володіли такими якостями, як, приміром, член Кіровоградського міського ЛКСМУ Юрій Кваша. Він очолює одну з передових в місті організацій агрегатного заводу і весь досвід, всі цінні знахідки в комсомольській роботі широко пропагує в інших організаціях, на засіданнях бюро завжди вносить цікаві пропозиції.

Хорошого члена райкому і позаштатного секретаря має Знамянський міський ЛКСМУ. Це — Анатолій Бачин, якого знають і в усіх організаціях міста, і в багатьох колгоспах, де він буває за дорученням міськкому. У відсутність секретарів міськкому Анаtolій успішно керує міською організацією.

Члени райкому — це основне ядро, навколо якого гуртується вся організація райкому. Їх прямий обов'язок — доводити до молоді завдання районної комсомольської організації і виконувати їх разом з нею, незмінно знаходячись в авангарді. Керівництво постійно-діючими комісіями, організація і проведення комсомольських рейдів, взаємоперевірок між первинними організаціями — це також їх справа. Щоб бути справжнім членом райкому, а не, так би мовити, «почесним», необхідно повсякчасно спілкуватись з молоддю, прислухатись до кожної цікавої думки, піднімати хорошу ініціативу. І неодмінно залучати до комсомолу побільше хорошої молоді.

М. ПУТРОВА, заступник завідувачого відділом комсомольських організацій обкому ЛКСМУ.

ЗРОСТАЄ ДОБРА ЗМІНА

14—15 грудня в м. Кіровограді відбувся ІV обласний зліт активу учнівських виробничих бригад. В перший день делегації з районів відвідали ряд промислових підприємств обласного центра, зустрілися з учнями кіровоградських шкіл. Другого дня в приміщенні філармонії відбулася офіційна частина зльоту.

З доповіддю «Підсумки роботи бригад за 1961 рік та завдання комуністичного виховання учнівської молоді в світлі рішень ХХІІ з'їзду КПРС» виступив секретар обкому КП України тов. С. З. Сергієнко.

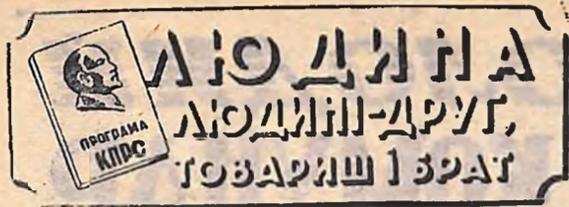
Після III зльоту учнівських виробничих бригад, який відбувся в жовтні минулого року, говорить доповідач, в нашій країні сталося дуже багато подій. Найяскравішою з них, найвидатнішою був ХХІІ з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу, з'їзд, який прийняв нову Програму КПРС, чітко накреслив шляхи в близьке майбуття — комунізм. Історичні рішення форуму комуністів мають

величезне значення для дальшого розвитку всієї системи народної освіти, творчого перетворення в життя марксистсько-ленінського принципу поєднання навчання з продуктивною працею, виховання підрастаючого покоління, якому жити при комунізмі.

Тов. Сергієнко підкреслює, що передові школи нашої області на практиці довели доцільність створення учнівських виробничих бригад, в яких нині виховуються справжні патріоти Батьківщини — будівники комунізму. Внаслідок цього в клас ввійшов найголовніший вихователь підрастаючого покоління — труд.

Більшість учнівських бригад з честю дотримала даного на початку року слова, а значна частина з них набагато перевиконала взяті зобов'язання. Справжніми бригадами-маяками стали виробничі колективи Лозоватської середньої школи Ульяновського району, Панчівської середньої школи Новомиргородського району.

(Закінчення на 4-й стор.)

ТІККО Любо, — на порозі чайної білим маревом винирнула санітарка сільської лікарні Раїса Гордєнська. — Там... там вашого Олексія Гавриловича привезли.

Жалісно, ображено дзенькнув, вдарившись об підлогу, ніж. Хтось безпощадними лещатами стис серце і зразу ж стало важко дихати.

— Що?... поцілувала губами повітря.

Рая зрозуміла запитання, поспішила заспокоїти:

— Не хвилюйтесь, нічого страшного...

У палаті — холодна, стерилізована тиша. На лікарняному ліжку — він. Обличчя, наче недотачованій портрет; лише брови і вії закінчені художником повністю.

— Альоша! — скрикнула, і впала в м'яку безодню.

Отямилась вже після уколу. Підстреленим птахом кинулась до чоловіка. Той проловжувал лежати нерухомо. Тільки стогнав, ні, кричав від неймовірного, найжорстокішого болю.

— Докторе, допоможіть йому, — залила слізьми халат лікаря. Чому ви нічого не робите? Адже це не дуже загрозово? Не мовчіть, богаю вас!

— Мужайтесь! — відповів тихо...

Мужайтесь! А що ще міг сказати? Хіба легко розповісти дружині про трагедію, що сталася з її чоловіком? Де взяти сил, щоб підняти край хрусткої простині і показати Любові Тимофіївні те, що якихось дві години тому було ногоми любимої людини?..

Так, саме дві години тому механік автотракторного парку колгоспу «Зоря комунізму» Олексій Гаврилович Шостак забіг у чайну, де працювала дружина.

— Любушка з обідом не

В ПОЄДИНКУ ЗІ СМЕРТЮ

чекай. Поїду в бригаду. Там щось з ремонтом машин негаразд.

Стомлено хвилювався. Блакитна хмарка повисла над заднім колесом, потім неохоче поповзла вгору. За селом починалося поле. Пурпурове, жовте, зелене, і марнотратної палітри воно здалеку вабило строкатими барвами красивої осені.

— Хороше! — вголос подумав Олексій Гаврилович. — До чого ж здоров'я?

Пісня рвалася з грудей. «Я люблю тебе, життя, Я люблю тебе знова и знова...»

Закінчити куплета не встиг. В раптовій кривавій піні потонував карбюратор. Не помітивши, що фуфайка, наче губка, просяклася бензином, поспішно огорнувши мотор і вміть... перетворився у смолоскип. Неажерливий вогонь лизав руки, червоними язиками хижо обняв ноги... Кілька хвилин безуспішної боротьби з полум'ям, і свідомість Олексія Гавриловича обірвалася.

Прогуркотіла і зупинилась машина «Молоковоз». На підніжжі з'явилась постать водія. Здивовано глянув на

палаючу людину... Скригнули дверці кабіни. Автомобіль покотив в бік Жеванівки.

Я не знаю прізвища цього шофера, не знаю молодий він, чи старий, білявий чи чорнявий... Але я не ризикнув би піти з ним на якусь важку справу. Певний, в рішучий момент, він зрадить, втече. У такої людини за душею немає нічого святого. Вона живе за принципом всіх боягузів і егоїстів: «Моя хата скраю—я нічого не знаю». І наше велике щастя в тому, що подібних людей в радянській країні — оліни-

ці. Та й ті вже тхнуть музейною рідкістю.

Олексія Гавриловича не залишили в біді. Інший водій тов. Руденко, помітивши живе вогнище, негайно кинувся на допомогу. Він швидко збив полум'я, потім привіз навіживого Шостак у село. Але було занадто пізно. Дев'ятнадцять діб пролежав Олексій Гаврилович в Калніболотській сільській лікарні. Місцеві медпрацівники вливали йому кров, вживали всі можливі інші заходи — даремно. Стан хворого все гіршав і гіршав.

... Микола Хомич Підворний — головний лікар обласної лікарні, закінчивши огляд колгоспного механіка, разом з хірургом Ремом Пилиповичем Жернаковим вийшов з палати.

— Так, — зауважив Микола Хомич. — Голінки і стопи згоріли повністю.

— Цілковите обвуглювання, — додав його молодий колега. — Попалені нерви, кістки, сухожилля. І до того ж — величезна поганість поверхності.

Вони змовкли. Але обидва добре зрозуміли один одного: Олексія Гавриловича неминуче має загинути від виснаження.

Хіба хто знає, як важко ще живій людині передікати смерть і не мати змоги відвести її, врятувати хворого? Ні, розумом лікар розуміє, що в даному випадку медицина безсила, а серце не бажає змиритися з цим, плаче, просить: «Допоможи! Допоможи!» А чим допомогти? Як? І раптом з'явилася крихка, наче перший лід, надія. А що, коли...

Надвечір в тракторну бригаду завітали голова артіль «Зоря комунізму» Леонід Йосипович Шліфер і парторг артіль Михайло Миколайович Ткаченко. Зібрали механізаторів.

— Тільки що ми одержали телеграму від головного лікаря з Кіровограда, — Леонід Йосипович витяг з кишені сірий аркуш паперу. — Шостаку потрібно робити пересадку шкіри. Це може врятувати його.

Більше голова нічого не сказав. Запанувала тиша.

Вона тривала лише мить. — Я дам, — сказав комбайнер Григорій Задорожко.

— Коли потрібно їхати? — запитав тракторист Євген Федоренко.

Один за одним підіймали руки механізатори, просили послати їх в Кіровоград. Ні, вони не говорили красивих слів про честь, обов'язок. Їх товариш потрапив в біду, і комсомольці просто не могли залишитися байдужими.

Коли десять молодих здорових хлопців увійшли в кабінет головного лікаря, той від здивування тільки руками розвів.

— Оце стільки донорів? Чи не забагато?

— Краще більше, ніж менше, — замітив Володимир Дзюба.

Після медичного огляду залишили тільки чотирьох комсомольців — комбай-

нера Василія Єфіменка і трактористів Євгена Садія, Євгена Федоренка і Володимира Дзюбу. Правда, перед тим працівникам лікарні довелося витримати довгу суперечку з комбайнером Григорієм Задорожком, який наполегливо доводив своє право дати шкіру товаришу.

... Скальпель, пінцет, пульс!..

В операційній лунають неголосні команди Миколая Хомича. Зосереджено працює хірург. Тільки росинки поту на лобі, які весь час витирає одна з сестер, видають хвилювання лікаря. Та ось Підворний зняв білу шапочку, марлеву пов'язку. Полегшено зітхнув. Здається, все гаразд. Життя Олексія Гавриловича тепер не загрожує небезпека.

«Гомо гомини люпус ест». В перекладі з латинської мови це прислів'я звучить жорстко: «Люди-

скільки жорстокості! Вона й зараз є неписаним законом для представників капіталістичного світу. Ось лише один приклад.

Останнім часом в США почалася нова епідемія — ядерний психоз. Губернатор штату Нью-Йорк Рокфеллер кинув «бойовий» заклик: «Американці, заривайтесь в землю!». І бізнесмени зайнялися земляними роботами — будують бомбосховища.

А що робити, коли сусід постукає у ваші двері, коли посиляться бомби? Таке питання хвилює американців. Саме його задав якийсь Уолтер Кронкайт іезуїтському священику Макхью.

Преподобний отець відповів: «Якщо гостра необхідність потребує застосування револьвера, щоб захистити себе і свою сім'ю, я гадаю, можна піти на ці надзвичайні заходи».

Ось вона, дика мораль представників «вільного» світу!

Порівняйте її з тим випадком, про який ми розповіли вище. Правда, дещо відрізняються обставини комсомольців з Новоархангельського району може здатися зовсім звичайним.

Так, звичайним, тому що інакше і не могли поступити члени суспільства, лозунгом якого є: «Людина людині — друг, товариш і брат». А, втім, вдумайтесь в цю історію, друзі. Адже, як говорив поет:

Лицом к лицу — лица не увидать. Большое видится на расстояньи... М. БАРСЬКИЙ.

Випадок на перегоні

ЦЕ СТАЛОСЯ на перегоні між станціями Біла Криниця і Березнегівате Миколаївської області. Поїзд, що мчав на максимальній швидкості, різко зменшив хід і спинився в степу. Що трапилось?

Машиніст другого класу комуніст І. П. Григоренко ще здала помітив мотоцикліста, який мчав по грейдерній дорозі, що проходила паралельно залізниці. За ним хмарою знімалась курява. А коли вона розсіялась, машиніст побачив людину, що нерухомо лежала, а в стороні від неї мотоцикл.

Людина в біді! Машиніст негайно спинив поїзд. Серед пасажирів був лікар Одеської залізничної поліклініки Б. М. Топор. Він тут же подав першу допомогу потерпілому. Поїзна бригада перенесла його у вагон і через кілька хвилин поїзд знову набирив швидкість.

Потерпілим виявився учень Березнегіватської школи механізації сільського господарства Л. І. Коргод. На станції Снігурівка його вже чекала машина швидкої допомоги, викликана бригадиром поїзда П. Т. Яценком по селектуру.

Комунізм... Яким він буде, яким буде життя в ньому, як розподілятиметься час людини майбутнього і якою буде сама ця людина? Ці і десятки інших питань ставлять читачі у листах до редакції нашої газети. Потік листів з проханням розповісти про комунізм і спосіб життя в ньому з кожним днем зростає.

Идучи назустріч цим побажанням, ми розпочинаємо друкувати бесіди про комунізм. Сьогодні ми пропонуємо увазі читачів інтерв'ю кореспондента «Известий» А. Васинського з академіком С. Г. Струмиліним. Журналіст брав інтерв'ю у вченого з питань, які цікавили читачів додатку «Неделя»*).

ВВЕЧЕРІ я заходжу в кабінет відомого радянського економіста і статистика Станіслава Густавовича Струмиліна. З-за столу, відірвавшись від рукопису, встає висока, енергійна на вигляд людина. Вчений, перу якого належить близько двохсот книг і статей, з 1897 року бере активну участь в революційному русі, піддавався репресіям царського уряду, двічі тікав з заслання. Так що з комунізмом його зв'язує не лише науковий інтерес.

Сідаємо за низенький столик, на який я кладу пачку листів.

— Я хотів би відразу сказати моїм багаточисленним інтерв'юерам, — з посмішкою говорить вчений, кивнувши в бік листів, — що про комунізм у подробицях важко говорити не лише тому, що це майбутнє, але й тому, що комунізм — це образ життя, який постійно оновлюється, безперервно удосконалюється.

— Станіслав Густавович, читачі цікавляться зовсім не областю дуже віддаленого майбутнього, що, до речі сказати, відрізняє їх від письменників-фантастів, які люблять заглядати на тисячоліття вперед. Ось, наприклад, питання читача Сергєєва з Іванова: «Дайте відповідь, будь ласка, які наукові основи є для того, щоб планувати видикнення нового суспільного ладу?»

— Резонне питання! Спрзвді, даремно планувати на якийсь рік настання соціалізму, скажімо, в капіталістичній Америці. Але можна планувати побудову основ комуністичного суспільства в СРСР, так як, по-перше, комунізм природно «виростає» з соціалізму як із своєї неантагоністичної основи (соціалізм, — як відомо, — це нижча фаза комунізму) і, по-друге, соціалістична

РИСИ КОМУНІСТИЧНОГО

економіка — планова. Ще В. І. Ленін говорив: «Ми цінуємо комунізм тільки тоді, коли він обгрунтований економічно». Багато інститутів і установ, ціла армія вчених і спеціалістів працювали над тям, щоб економічно обгрунтувати майбутнє радянського суспільства. Точні математичні підрахунки, чіткий економічний аналіз дали такий результат: у восьмидесяті роки нашого століття буде в основному створена матеріально-технічна база достатку. А це — головне для переомоги нового суспільного ладу, тому що лише самий високий рівень економіки дозволить приступити до корінних комуністичних перетворень суспільства.

— Деякі читачі просять пояснити, чому особисті потреби все більше будуть задовольнятися за рахунок суспільних фондів споживання. «По-моєму, — пише Н. Дзюба з Кривого Рогу, — більш простий шлях — підвищення зарплати».

— Програмою КПРС передбачено підвищення заробітної плати в поєднанні з зниженням цін, а також з скороченням різниці між високими і низькими доходами. Але все ж головний напрям робиться на розширення суспільних фондів споживання (безплатне утримання дітей у дитячих закладах, користування квартирами, комунальними послугами, транспортом, поступовий перехід до безплатного користування будинками відпочинку, санаторіями, до безплатного громадського харчування). Це перший крок до розподілу по потребах адже безплатне — значить доступне всім по потребах. Коло безплатних послуг і благ буде зростати.

— Дуже багато листів про влаштування майбутнього життя. «Чи буде бюрократизація?» — цікавиться домогос-

подарка. «Чи можна буде міняти квартиру одній комуні на квартиру в іншій?». Ось ще лист: «На якому поверсі в комуні будуть знаходитись кімнати для сімейних?».

— Дорогі інтерв'юери! Такі подробиці нашого побуту ще не розроблені. І це закономірно. Зараз важко уявити собі все в таких подробицях. Та й немає в цьому поки що потреби. Ясно одне: це буде життя з усіма зручностями, як їх стануть уявляти через 15—20 років. Нам і не уявляється, як ефективно майбутня організація обслуговування позбавить людей від марного витрачання часу і сил.

— До речі, Станіслав Густавович, дайте відповідь, будь ласка, нашій читачці Галіні Смирновій. «Коли у нас бувають гості, вони говорять, що я чудово готую. Це найбільш приємний комплімент для мене: я дуже люблю готувати сама. Я готую різні...» Словом, вона тут описує різні прийоми кулінарного мистецтва і... ось нарешті її питання: «Чи правильно, що при комунізмі доведеться харчуватися лише в громадських їдальнях?».

— Коли говорять про громадське харчування, звичайно мають на увазі ті їдальні, в яких обідають. Але частенько там апетит не приходять, а проходять під час обіду. В той же час в ресторанах і готують краще, і меню багатше. Так чому не припустити, що у будь-якій громадській їдальні при комунізмі будуть готувати так само смачно, як в кращому теперішньому ресторані? Ось вам і завдання сьогоднішнього дня: потрібно стирати межі між їдальнями і ресторанами, звичайно, в

бік ресторана. Зараз будується багато підприємств громадського харчування. Але, щоб оцінити всі їх переваги, потрібно зразково налагодити обслуговування і кухню. Сумнівів хорошої господарки, на мій погляд, необгрунтовані. Якщо вона любить готувати, то чому б їй не піти при комунізмі шеф-поваром в громадську їдальню і не вислухати найбільш приємний комплімент не від кількох гостей, а від десятків вдячливих співгражданів? Але, взагалі кажучи, ніхто не заставить будь-кого харчуватися в громадській їдальні. Справа ця добровільна, і якщо хтось сам приготує собі яєшню, це не буде, звичайно, носити антигромадського характеру.

— Деякі батьки думають, що суспільне виховання дітей при комунізмі буде таким же обов'язком, як скажімо, середня освіта при соціалізмі.

— У новій Програмі партії спеціально підкреслюється, що безплатне утримання дітей в дитячих закладах і школах-інтернатах буде здійснюватися за бажанням батьків. Як бачите, природа влаштувала так, що дитина, починаючи з самого вісного віку, тягнеться до ровесників — в дитячий садок, в піонерський табір, в свій товариський колектив. В хорошому колективі всі зароджені соціальні інстинкти і симпатії дитини оживають, розвиваються, а в поганій сім'ї гложуть, притуплюються.

Суспільне виховання відмежовує дитину від випадковостей, які можуть бути у кожній сім'ї. Далеко не в кожній сім'ї можна зустріти обдарованих педагогів і вихователюк. Звичайно, знайдеться багато культурних і талановитих жінок, які люблять дітей і готові за власним захопленням присвятити себе їх вихованню.

* Друкується з деякими скороченнями.

Творчість

для дівчат

ПОДРУГИ

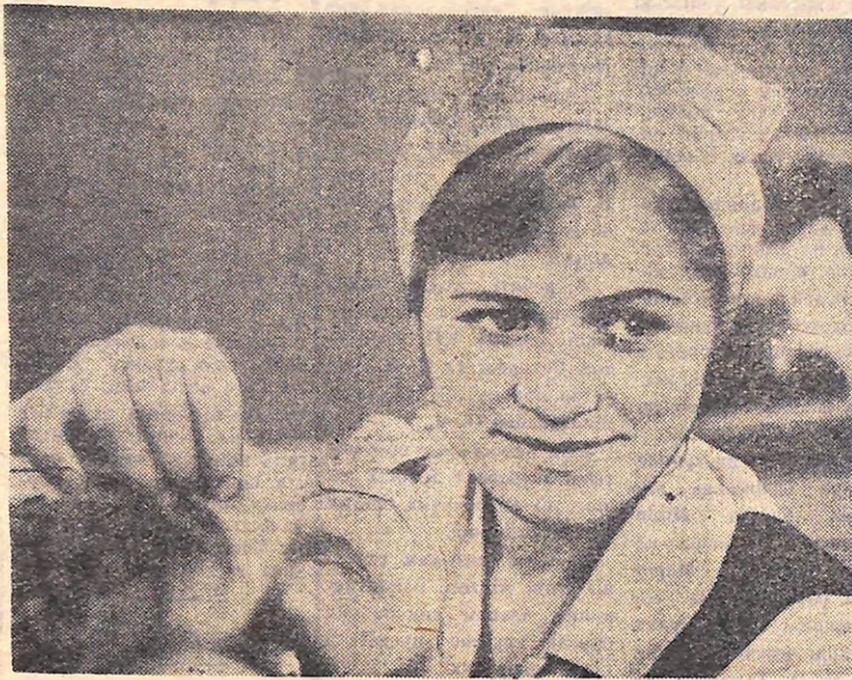
Я ТЕЖ піду доглядати телят. Буду працювати, як Катя. Дайте мені другу групу», говорила в правлінні молода дівчина. Це Ніна Островська. Лише вчора на правлінні йшла мова про цю саму другу групу, про те, що вона в занедбаному стані, докоряли за це бригадиру т. Софронову. А сьогодні Ніна просить доручити їй цю групу. Вона буде працювати, як подруга. Чим вона гірша? Чи, може, роботи злякалася, чи не вміє? Якщо спочатку і не все буде добре, то Катя допоможе подрузі.

...Катя Пугач прийшла працювати у тваринництво зразу після школи. Вирішила стати телятницею. Їй подобались маленькі, такі смішні і безпорадні малюки. Їх треба виростити здоровими, міцними, а вже потім, в шестимісячному віці, здати іншій телятніці. Катя зразу ж навела в телятнику свої порядки: побілила і вичистила станки, підстелила свіжої соломи, суворо дотримувала раціонів годівлі та правил догляду за телятами. Якщо помічала слабеньких, кволих тварин — переводила їх в окремий станок, доглядала пильніше, годувала іншими кормами.

Катя і Ніна — подруги! Часто проводять разом вечори, ходять в кіно, на танці, читають книги. Часто розмовляють про життя, мріють... І не дивно, що Ніна вирішила працювати так, як Катя. А поки що є перші успіхи: середньодобовий приріст кожного теляти становить 520 грамів. Ніна знає: це тільки початок. Вона обов'язково дожене Катю, а потім... Потім будуть змагатися подруги, разом працюватимуть, йтимуть до кращих успіхів.

Ю. СКЛЯРЕНКО,
юнкор.

Колгосп імені К. Маркса
Устинівського району.

Цю симпатичну дівчину зовуть Галинкою. Вона працює кетельницею на Кіровоградській пап'єрній фабриці, і працює чудово. Їй присвоєно звання ударника комуністичної праці.
На знімку: Галина КЛЮЧІКОВА.

НЕ ГНІВАЙСЯ

Не гнівайся, що часто я
На тебе задивляюся.
Спитай: чому? —
Одразу так,
Мабуть, і не признаюся.
Боюсь, щоб не сміялася,
Що в тебе я закоханий.
До серця твого,

скромнице,

Я стукаю непроханий,
Отак в п'яному мареві,
В солодкому зав'язанні
Тебе я зву:

коханая.

Тебе я зву:

омріяна!

Не гнівайся, що часто я
На тебе задивляюся.

Хай скажеш, що
даремно це —
Ніколи не покаюся.

Олександр ШКАБОЙ.

НА КРИЛАХ НЕСПОКОЮ

НА ОДНОМУ з токарних верстатів механоскладального цеху № 1 заводу «Червона зір-

ка» трудиться токар-ударник бригади комуністичної праці Майя Мороз.

Як і всі члени бригади, вона змагається за підвищення культури виробництва, випускає продукцію тільки відмінної якості, виконуючи денну норму випуску деталей на 120—130 процентів.

— Майя у нас не тільки хороша виробництвом, але й хороша спортсменка. — кажуть про неї в цеху.

І це так. З спортом Майя подружилась п'ять років тому. Улюбленою справою для неї став стрільський спорт. Важко було на перших порах. Гвинтівка не слухалась, кулі не влучали в ціль так, як у інших, наступало розчарування.

— Нічого, тримайся, — підбадьорював її тренер, майстер спорту СРСР Микола Андрійович Денисенко. — Коли я починав займатися стрільським

спортом, успіх також зразу не приходив.

І ось наполегливі тренування цим захоплюючим видом уже через рік дали свої наслідки — Майя вперше виконала норму третього спортивного розряду. Скільки було радості! В 1959 році вона виконує другий спортивний розряд, а майже через рік стає спортсменкою першого розряду, а також суддею другої категорії з цього виду спорту.

В цьому році Майя тренується і виступає вже за програмою майстрів спорту СРСР, виконуючи на змаганнях з дрібнокаліберного пістолета 258—260 очок з 300 можливих, а з дрібнокаліберної гвинтівки — 530—535 очок з 600 можливих. Що ж, до звітної мети недалеко.

Е. БЕСАРАБ.

На знімку: М. МОРОЗ.

В НОВОРІЧНИЙ ВЕЧІР

НАБЛИЖАЮТЬСЯ новорічні свята — пора веселих карнавалів, молодіжних вечорів, балів. І звичайно, вже зараз починає вас думати про своє святкове вбрання.

Улюбленою розвагою молоді в новорічні карнавали. Костюми для них можна виготовити найрізноманітніші: костюми народів СРСР і зарубіжних країн, літературних героїв і персонажів байок, казок. Кожен може вибрати для себе якийсь оригінальний, вигадливий костюм. І чим більше буде яскравих, ве-

селих, дотепних костюмів, тим веселіше буде на карнавалі.

Карнавал — це жарт. І зовсім не потрібно дотримуватись усіх етнографічних деталей подробиць в костюмах. Не обов'язково, щоб це був справжній, довершений одяг. Більше імітації, винахідливості!

Уважно придивайтесь до простих домашніх речей і ви зрозумієте, що багато з них можуть бути використані у вашому карнавалі. Так, накинута на плечі дівчини яскрава скатертина з успіхом замінить циганську шаль. Звичайний фетровий чолоп'чий капелюх, якщо прикрасити його пером, зійде за головний убор мушкетера, а смугаста килимова доріжка, перекинута через плече, і широкоплісний капелюх перетворяться вас у «мексиканця».

Чи обов'язкові на карнавалі

маски? Не обов'язкові, але вони створюють атмосферу деякої таємничості, романтичності, а тому дуже бажані.

І треба додати, що найголовніше — це поведінка костюмованого. Можна одягти середньовічну мантілю, і виглядати у ній, як у звичайному платті, а можна накинати скатертину на плечі і почувати себе іспанською сеньйоритою.

Якщо ж не карнавал, а просто новорічний вечір, яким тоді повинен бути ваш одяг? Звичайно, нарядним, святковим. Ви будете нарядні і зручно почуватимете себе, якщо пошите вбрання за запропонованими нижче моделями.

1. Сукня з кольорової тафти: блузка злегка приталена, розширена до низу, спідниця крою «колокол» з м'якими складками біля талії. Спереду на ліфті — драпіровка, яка притримується бантом.

2. Блузка з золотистої парчі і спідниця з чорного оксамиту — скромне і красиве вбрання.

3. Сукня з набивної або гладкої тканини. Ліф і пілка спідниці з односторонньою драпіровкою, яка закінчується декоративною пражкою.

Мал. 1.

Мал. 2.

Мал. 3.

НЕДАЛЕКО

Був час, коли батьки неохоче віддавали дітей в інтернат. А нині? Бачите, як змінився настрій. Розуміється, всі батьки охочіше приймуть ідею суспільного виховання, коли не буде поганих інтернатів і поганих вихователів.

— Як ви уявляєте собі приблизний розпорядок дня людини майбутнього?

— Ну, про те, що вона прокинеться не о дванадцятій і не о першій дня, говорити не доводиться. Отже, на роботі вона не більш чотирьох годин. Це радісна праця, та, яку вона любить, яка дає їй насолоду. Якщо на сон, їжу, самообслуговування їй відвести десять годин, то залишиться в її повному розпорядженні ще стільки ж. Десять годин вільного часу! Читання, досліди в лабораторії, словом, будь-яке заняття за власним вибором — чотири години. Ще чотири години — спорт, художня, громадська самодіяльність. Залишається ще дві години. Ну, я б пішов у гості або на концерт, а то посидів би біля телевізора або послушав лекцію. Постійна зміна занять, перехід на протязі одного дня від одних трудових функцій до інших, все більш цікавих і привабливих, полегшать працю, зроблять благороднішою людиною.

— Ось ви сказали про часту зміну трудових функцій. Це передбачає, що людина володіє кількома професіями. Але відомо, щоб бути хорошим спеціалістом навіть в одній галузі, потрібно присвятити цьому все життя. Чи не приведе це до появи дилетантів?

— А мені можна задати вам питання, чи задавати питання — тільки монополія інтер'юера? — жартома питає Станіслав Густавович. — Чому ви думаєте, що одне виключає інше? Діалектика науки така, що спеціаліст не мо-

же досягти успіху у своїй області, як що він ігнорує інші. Кібернетика, астрогеографія, біохімія, геофізика — кожна з них являє собою синтез багатьох наук. Так яким же, як не різностороннім знавцем, повинен бути, наприклад, спеціаліст кібернетики? Автоматизована техніка комунізму установить новий розподіл праці уже в основному не між людьми, а між машинами. Але не слід забувати, що саме місце працівників у виробництві майбутнього пред'явить до них вимогу різносторонності.

Маючи десятигодинний вільний час на добу, ви зможете себе спробувати на будь-якому поприщі і зупинитесь на двох—трьох, а то й на чотирьох—п'яти заняттях, які вам особливо до душі і в яких ви будете удосконалюватись.

— Скажіть, будь ласка, Станіслав Густавович, а які протиріччя будуть властиві комунізму? Адже не може бути «безконфліктного» розвитку...

— Безкласове суспільство безперервно буде рухатися вперед протиріччя між метою — досягти найбільш повного задоволення потреб — і реальними можливостями досягнення цієї мети. Людська винахідливість безмежна. Скільки б мільйонів років не жили люди, вони ніколи не вичерпають всіх таємниць природи. Зараз нам здаються фантазією плани розтоплення криг Північного Льодовитого океану, змінення клімату Землі. Для наших потомків це, без сумніву, стане реальністю. Нам просто не може зараз прийти в голову, які завдання поставити перед ними життя і які таємниці Всесвіту і матерії вони будуть штурмувати. Обмежені потреби — це свідчення обмеженості, а людина майбутнього буде внутрішньо багата. Наша планета — беріть вище! — весь Всесвіт — ось поле його діяльності!

Ростять врожаї, керують машинами, створюють молочні річки і складні прилади, тчуть, шикють і багато ще дечого вміють робити спритні і швидкі жіночі руки.

Щоб вони не загубили в роботі, щоб завжди були ціленими, з м'якою бархатистою шкірою, радиться наступний догляд за руками.

Відразу ж після миття у теплій воді з милом рекомендується змастити руки перекином водно у суміші з гліцерином і одеколоном (в рівних долях). Добре пом'якшують загарбину і шорховаву шкіру і такі суміші: жовток одного яйця і дві столові ложки гліцерину; сік одного лимона, блок одного яйця, дві столові ложки одеколону, сім (на кінецьку ножа) і 100 грамів води.

Якщо ж, незважаючи на всі ваші зусилля, шкіра рук залишається сухою і червоніє, ро-

біть на ніч теплі ванночки, домішуючи у воду картопляний крохмаль. В цьому розчині потримайте руки 10—15 хвилин, а потім витріть сухим рушником і змастіть будь-яким жиром.

Буває, що шкіра дуже вразлива до морозу і якщо не доглядати її, можуть з'явитись тріщинки. Щоб запобігти цьому, необхідно мити руки в теплій воді з домішкою нашатирного спирту (одну—дві чайні ложки на стакан води).

КОРИСНІ ПОРАДИ

ЗРОСТАЄ ДОБРА ЗМІНА

(Закінчення).

ну, а також Хмельської, Новопраської, Онуфріївської середніх шкіл. В цих учбових закладах добре поставлена дослідницька робота, зв'язок виробничих питань з навчанням, культурний відпочинок учнів.

Кожного року, говорить доповідач, в нашій області виростає все більше шкільних приміщень, майстерень, спортзалів, збудованих за рахунок колгоспів, причому дуже часто при найактивнішій участі самих учнів, які оволоділи будівельними професіями. Там, де колгоспи подають школам відчутну допомогу, постійно турбуються про розширення приміщень, своєчасно виділяють поля для виробничих бригад і допомагають технікою, там і зв'язок школи з виробництвом більш плодотворний. Випускники після закінчення навчання, як правило, йдуть на тваринницькі ферми, у тракторні і рілнічні бригади сільгоспартелей, показують зразки самовідданої праці.

Особливу увагу доповідач звертає на якнайширше вивчення техніки, застосування

її на учнівських гектарах. Адаже комплексній механізації всіх сільськогосподарських робіт належить майбутнє. Зараз в школах області є 60 нових тракторів. Цього, безумовно, не досить. Протягом ближчих двох років всі виробничі учнівські бригади будуть забезпечені тракторами і сільськогосподарським інвентарем. А поки що колгоспи в кожному окремому випадку повинні йти школам назустріч, виділяти техніку для обробки полів.

Головним завданням учнівських виробничих бригад, говорить на закінченні тов. Сергієнко, є виховання молодих людей в дусі морального кодексу будівника комунізму, сформульованого в новій Програмі партії, підготовка юнаків і дівчат до життя, до роботи.

На зльоті виступили бригадири учнівських виробничих бригад Лідія Мишуровська (Новопраська середня школа), Марія Смішко (Онуфріївська середня школа), Ніна Судак (Олександрівська середня школа № 1), Тамара Самборська (Кіровоградська середня

школа Хмельського району), знатні кукурудзівники області Герої Соціалістичної Праці О. В. Піталов і Ф. Я. Косячук, колишні випускники середніх шкіл — доярка колгоспу імені XX з'їзду КПРС Рівнянського району Таїсія Булатова, тракторист колгоспу імені Тельмана Голованівського району Петро Огірчук, монтажник енергоуправління Кременчукгесбуду Микола Мартиненко та інші.

Уважно вислухали учасники зльоту промови заступника голови обласної Ради депутатів трудящих П. В. Корнеєва, секретаря обкому комсомолу К. П. Неділька.

В роботі зльоту взяли участь завідувач відділом шкіл обкому КП України тов. Сухаревська Н. П., секретар обкому ЛКСМУ тов. Мальований О. Ф.

Зліт одноставно приймає текст звернення до всіх учнівських виробничих бригад Кіровоградщини.

Кращим бригадам середніх шкіл області, найактивнішим членам виробничих бригад вручено премії і цінні подарунки.

Після закінчення урочистої частини для присутніх силами учасників шкільної художньої самодіяльності було дано концерт.

НАМ пишуть

Учні у «А» класу Панчівської середньої школи Новомиргородського району — активні читачі періодичних видань. На 1962 рік всі вони передплатили обласну газету «Молодий комуніст».

Ю. ГАДЖІЄВ.

Студенти філологічного факультету Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна регулярно випускають свою стіннівку. Редактор стіннівки «Філолог» Віктор Данов разом з членами редколегії побився того, що газета стала однією з кращих в інституті.

Б. ЧАМЛАЙ,
П. ГЛАДАРЕВСЬКИЙ.

Молодь артилі «Ленінський шлях» Долинського району одержала від правління чудовий подарунок — клуб. Днями в ньому відбулося вшанування кращих трудяшків села.

М. СОЛОЩЕНКО.

В клубі села Велика Скельова Новоградського району відбувся вечір на тему «Моральне обличчя радянської людини».

Активну участь в проведенні вечора взяли завідувач клубом Е. Донченко, вчителька восьмилітньої школи В. Цимбал та комсомолець Ф. Петленко.

Л. ПОГРІБНА,
доярка,
Ф. ЗУБЕНКО.

В пошуках легкого хліба

«Ми любимо «Труд», но только папиросы, мы любим «Спорт», но только шекелад». Цей афоризм тунедців зробили своїм гаслом робітники ковальсько-пресового цеху заводу «Червоная зірка» Т. Єременко, В. Луцаєвський, Б. Петренко і А. Лакуцин. В пошуках легкого хліба четвірка здійснила крадіжку листового заліза в кількості 181 лист.

І ви думаєте, сталося це глибокої ночі, коли мішним сном спав сторож? Нічого подібного! Злочин було зроблено... об 11 годині ранку, коли в цеху знаходилась вся зміна робітників. Може, гадаєте, адміністрація заводу не знає, що з ковальського цеху є вільний вихід на подвір'я Другої міської лікарні? Ні, знає і... нічого не робить. Руки, мовляв, не доходять.

Злочин було викрито. Єременка засуджено до 6 років позбавлення волі, Лакуцина до 5, а Луцаєвського і Петренка до 4 років кожного.

І. СОТНІКОВ.

І. ЧЕХЛОВ.

Задача з одним невідомим

ДУЖЕ полюбляють задавати задачі з одним невідомим начальник Гайворонського відділку Південно-Західної залізниці т. Аринушкин і начальник Гайворонської станції т. Сухіт. Ось найскрашій плід їх творчості. Скажімо, матері з дитиною, яка їде в поїзді, доводиться зробити пересадку. Всім відомо, що їй треба відпочити, а можливо, і перепеленати дитину. Отже, тут доводиться практично розв'язувати задачу з одним невідомим, складену вже відомими авторами. Чому на станції, де проходить за добу немало поїздів, немає кімнати для спочинку матері і дитини? Виявляється, що винний у цьому попередник т. Аринушкина т. Гончаров. Він вва-

жав, що буфетна стойка більш пасує для матерів. Та воно й дохідніше.

Посипались протести.

— Що ж, — співчутливо заявив тов. Аринушкин, — відпочинок — це добре діло.

І перетворив колишню кімнату для матері і дитини в куток для «спочинку» начальства.

Тов. Аринушкин міркує, що його задача не має ні одного, ні другого невідомого. Адже він прийняв рішення, яке вплигло з його уже відомого байдужого ставлення до транзитних пасажирів. Тільки ж вони про це не знають.

Змилюйтесь над нами

Багато років тому, коли ще мій татко був таким, як я, а дідусь був таким, як татко, між ними відбулася розмова. Дідусь говорив моєму татові, що незабаром у нашому селі засяє електрична лампочка. Татко радів і чекав тієї щасливої хвилини. З того часу минуло понад тридцять років. Моя старша сестричка в інституті вже навчається, я ходжу в шостий клас, а молодший братик теж незабаром піде до школи. Та, на превеликий жаль, і по цей час ми світимо тим, чим і дідусь колиш блимав у хаті.

Коли я запитав татка, чому минулого року під час перебудови електрики в нашому радгоспі імені Рози Люксембург не підвели струм в село, татко відповів: наш директор радгоспу І. М. Кравченко забув влючити його у план електроосвітлення.

Не дивлячись, коли засяє ота лампочка в нашій Грушці, дідусь мій вже давно переїхав в інше село, де є електрика. А я з татком і молодшим братиком і понині чекаємо: коли ж то наш директор змилюється над нами.

Валерій ПІКІША,
учень шостого класу.

с. Грушка
Бобринецького району.

БАЙКИ

Сонце і Хмара

Раз чорна Хмара Сонце заступила
І думає: оце у мене сила.
Захочу — всіх позбавлю світла!

Враз — блискавка,
немов великий гнів,
За нею грім могутній прогрімів
І — Хмара зникла.
Хто Сонце від народу закрива,
Того чекає кара громова.

Гостинність Лева

Лев запросив Вола до себе в дім
(Мовляв, хоч Лев, але простий з простим),
І дивлячись на гостя свого ласо
Запрошував воляче їсти м'ясо.

Борис ЧАМЛАЙ,
м. Кіровоград

ВЕЧІР фізкультурників

Президія обласної ради провела вечір, присвячений підведенню підсумків обласної спартакіади профспілок. В спартакіаді взяло участь більше 70 тисяч фізкультурників.

На вечорі говорилось про те, що в фіналі другої обласної спартакіади профспілок взяло участь 2.316 спортсменів, з яких 4 виконали нормативи майстра спорту СРСР, і сотні юнаків і дівчат стали розрядниками. В період спартакіади встановлено 16 обласних рекордів з легкої атлетики, велосипедного спорту і важкої атлетики.

Гострі спортивні поєдинки серед колективів фізкультури принесли перемогу червонозорівцям, друге місце завоював колектив вчителів м. Олександрії. Серед

НА СЦЕНІ—ВОКАЛІСТИ

ДВА ДНІ тривав в Кіровограді обласний огляд-конкурс вокалістів, який розпочався пісню композитора Колмановського «Чухочуть росіяни війни?» Надзвичайно виразно і впевнено свого ласо розкрив ідею твору вчитель Сабліно-Знам'янської середньої школи Е. Деркач.

Огляд-конкурс показав, що талановита молодь співучої Кіровоградщини здібна і далі розвивати традиції класичної та радянської музичної культури.

Багатий і різноманітний репертуар показав Новоградський та Ульяновський райони. Та, на жаль, не всі райони взяли участь у конкурсі, а деякі підготувались надзвичайно слабо.

збірних команд перемогу одержали авангардівці. Товариства «Спартак» і «Буревісник» відповідно поділили друге і третє місце.

Команди-переможниці нагороджені кубками, вимпелами і грамотами обласної ради профспілок.

В. ЗВЕРЖХОВСЬКИЙ.

В кінотеатрах МІСТА

Кінотеатр «Мир». Для дітей «ОРЛЯТКО». Початок о 9 год. 40 хв. та 11 год. 20 хв. ранку. «НА БЕРЕГАХ ІНГУРИ». Початок о 1 год. 20 хв. 3 год. 20 хв., 5 год. 20 хв. дня, 7 год. 20 хв. та о 9 год. 20 хв. вечора. Перед останнім сеансом додаткові фільми: «ПЕРЕД ЛИЦЕМ СУДА» і «В НОГУ З ЖИТТЯМ».

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «ВЕСНЯНИЙ ВІТЕР НАД ВІДНЕМ». Демонструється з 10 год. ранку до 8 год. 30 хв. вечора. Художній фільм «ДВА ЖИТТЯ» (11 серія). Початок о 9 год. та 10 год. 50 хв. вечора.

Кінотеатр імені Держинського. Для дітей — «ЧОРНОМОРОЧКА». Початок о 10 год. ранку та 11 год. 30 хв. дня. «МАДЕМУАЗЕЛЬ НІТУШ». Початок о 1 год., 2 год., 4 год., 6 год., 8 год., 10 год., 12 год. дня, 2 год. вечора.

Кінотеатр «Сиваць». Для дітей — «НАД ТИСЮЮ». Початок о 10 год. ранку, 12 і 2 год. дня. «ДАРКЛЕ». Початок о 4 год. дня, 6, 8 і 10 год. вечора.

м. КІРОВОГРАД, вул. ЛУНАЧАРСЬКОГО, 36.
Телефони: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.
Газета виходить у середу, п'ятницю і неділю.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова
Обладаву, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 38.

БК 00744. Зам. № Т. 27.000.

Фотоконкурс „МОЛОДОГО КОМУНАРА“

ФОТОКОНКУРС, присвячений наступним XIV з'їзду ВЛКСМ та XIX з'їзду ЛКСМУ, проводиться під девізом: «Твій ровесник — будівник комунізму» і включає такі умови:

1. Темою знімків повинна бути боротьба комсомольців і молоді за втілення в дійсність накреслених партією грандіозних планів комуністичного будівництва, за дострокове виконання соціалістичних зобов'язань в промисловості і сільському господарстві, змагання за комуністичну працю, боротьба за технічний прогрес, комплексну механізацію і автоматизацію виробничих процесів, активна участь в суспільному житті, розвиток громадських засад, навчання, побут, відпочинок, спорт — всі сфери діяльності і життя комсомольців та молоді області.

2. Участь в конкурсі можуть взяти всі бажанці — фотографи-професіонали та аматори. Кількість знімків, що надсилаються одним автором, не обмежується. В текстових до фото слід вказати героїв знімку, час і місце зображеної події.

Для відзначення кращих робіт, надісланих на фотоконкурс, встановлюються премії:

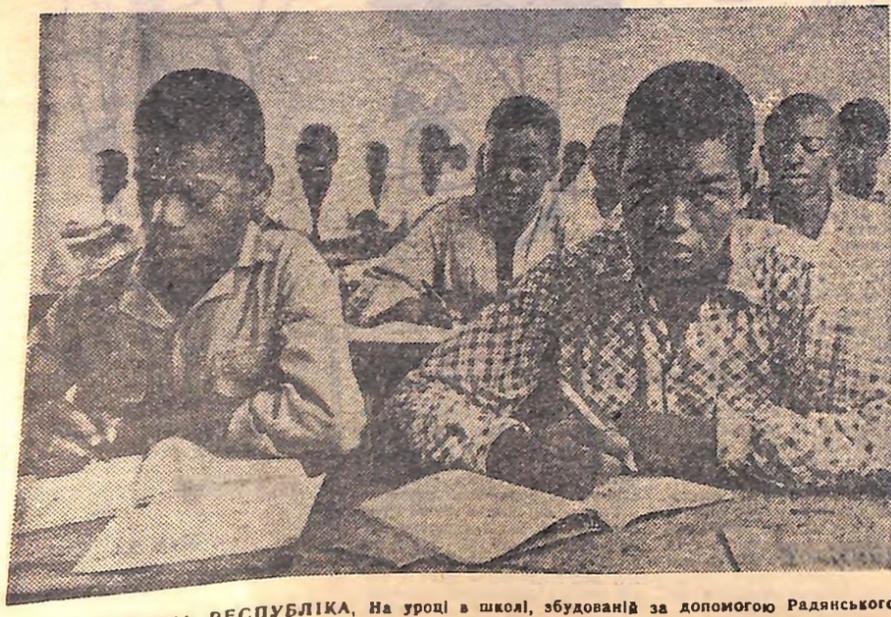
Перша (одна) — 30 карбованців.

Друга (дві) — 20 карбованців.

Третя (три) — 10 карбованців.

Знімки, виконані на високому художньому рівні, в яких розкриваються важливі теми з життя комсомольців і молоді області, будуть представлені на республіканській фотовиставці, присвяченій XIX з'їзду ЛКСМУ. Найбільш вдалі фотографії будуть вміщені на сторінках газети «Молодий комуніст», а також надіслані редакціям газет «Молодь України», «Комсомольське знамя» та журналу «Зміна». Автори кращих робіт будуть нагороджені Почесною грамотою обкому ЛКСМУ.

Строк фотоконкурсу — з 20 грудня 1961 року по 15 квітня 1962 року. Матеріали надсилайте на адресу: м. Кіровоград, вулиця Луначарського, 36, редакція газети «Молодий комуніст». «На фотоконкурс».

ГВІНЕЙСЬКА РЕСПУБЛІКА, На уроці в школі, збудованій за допомогою Радянського Союзу.

Фото агентства Дзампан Прес.